

ВА САМО ПОНЯКОГА в X в. от н.е. И ЕДВА ОТ 1431 Г. (ТОЕСТ ОТ ПЕТ-НАЙСТИ ВЕК! – А. Ф.) е отбелязвана редовно в папските писма, но едновременно с нея се използва и летоброенето „от сътворението на света“ [744], с. 52. Струва си да отбележим, че в светските ръкописи ерата на Рождество Христово се появява, както се оказа, ОЩЕ ПО-КЪСНО. Историците ни съобщават, че в Германия тя се утвърждава чак през XVI в., във Франция – също през XVI в., в Русия – през 1700 г., в Англия – чак през 1752 г. [744], с. 52. Дори и според Скалигеровата хронология можем да говорим за повече или по-малко редовна употреба на ерата от Рождеството Христово (случило се, както показаха нашите резултати, през 1152 г.), чак след XII в.

Явно предишното, твърде рядко „напомняне“ на тази ера в по-ранните документи от X–XI в. е резултат от Скалигеровото дублиране на летописите и отместването им в дълбокото минало. Така реалното средновековно напомняне за тази ера в документи от XII–XVII в. се „появява фантомно“ уж през VI и VIII в. Като виждат тези фантоми, по-късните историци почват да градят дълбокомислени теории – например за Дионисий Малкия от уж VI в. от н.е. Ще кажем за това следното. Както вече беше отбелязано, „Дионисий Малкия от VI в.“ е по-скоро фантомно отражение на реалния средновековен Дионисий Петавиус (който наистина е МАЛКИЯ = РЕТИТ) от XVI–XVII в. от н.е. Излиза, че Дионисий Петавиус = Дионисий Малкия, наистина ПЪРВИ е изчислил датата на Христовото разпване като 550 години преди своето раждане. И, както сега разбираме, БИЛ Е АБСОЛЮТНО ПРАВ. Отнемем ли от средата на XVII в. (Петавиус умира през 1652 г.) 550 години надолу по скалата, оказваме се именно в XII в. от н.е. А тогава, според нашата реконструкция (по-точно през втората половина на XII в., през 1152–1185 г.), Андроник–Христос наистина е живял и е бил разпнат.

Връщаме се на рис. 6.107 и рис. 6.108, за да видим, че в скалигеровата история летоброенето се извършва по два основни „антични“ начина – по олимпиадите и от основаването на Града, които излизат от употреба най-малко 500 години преди първото и единственото официално споменаване на ерата от Рождество Христово в документ от уж 742 г. Както вече казахме, неговото датиране е твърде съмнително.

4. „ДРЕВНОТО“ ЛЕТОБРОЕНЕ ОТ СЪТВОРЕНИЕТО НА СВЕТА. Смята се, че тази ера е тясно свързана с Библията. Затова изцяло зависи от датирането на събитията, описани в Библията. Тъй като тези събития отидоха в средните векове след прилагането на новите емпирико статистически методи за датиране, най-вероятно е да се окаже, че библейското летоброене е със средновековен или дори – с късносредновековен произход. И е